असज्जन *m.* ein schlechter Mensch.
असंज्ञ bewusstlos. *Abstr.* **°त्व** *n.*
असंज्ञा *f.* Uneinigkeit, Zwiespalt.
असत्कल्पना *f.* Verstellung, Lüge.
असत्कृत schlecht behandelt; *n.* Übelthat.
असत्त्व *n.* das Nichtsein.
असत्त्ववचन keine Realität, kein Ding bezeichnend. *Abstr.* **°ता** *f.* (*g.*).
असत्पुत्र keinen Sohn habend.
असत्य unwahr; *n.* Unwahrheit, Lüge.
असत्यसंध unzuverlässig.
असदृश unähnlich, unebenbürtig.
असद्ग्रह *m.* schlechter Gedanke, Grille.
असद्भाव *m.* das Nichtdasein, Fehlen.
असन् *n.* Blut; *vgl.* **असृज्**.
असन *n.* das Schleudern; *f.* **असना** Geschoss.
असनाम ungleichnamig.
असन्त् nicht seiend, unwahr, schlecht; **असती** *f.* unzüchtiges Weib; *n.* **असत्** das Nichtseiende, Unwahrheit, Lüge.
असंतुष्ट unzufrieden, missvergnügt.
असंतोष *m.* Unzufriedenheit.
असंधेय nicht wieder gut zu machen.
असंनिधान *n.*, **°निधि** *m.* Abwesenheit.
असंनिहित abwesend.*
1. **असपत्न** kein Nebenbuhler.
2. **असपत्न** ohne Nebenbuhler.
असम ohnegleichen, unvergleichlich.
असमग्र unvollständig, nicht voll, ganz. *n. adv.*
असमञ्ज *u.* **°ञ्जस्** *m. N. eines Mannes.*
असमद् *f.* Eintracht.
असमय *m.* Unzeit, unrechte Zeit.
असमर्थ unfähig, nicht imstande zu (*Inf. Dat., Loc. oder* —**°**). *Abstr.* **त्व** *n.*
असमस्त nicht zusammengesetzt (*g.*).
असमाप्त unvollendet.
असमीक्ष्य ohne zu betrachten.
असमुद्यम *m.* Lässigkeit, Indolenz.
असमृद्ध unvollkommen.
असंपाठ्य nicht zum Studiengenossen zu machen.
असंप्राप्त nicht angelangt, nicht erreicht.
असंबद्ध unverbunden, fremd, unzusammenhängend, thöricht.
असंबाध unbeengt, unbehindert.
असंभव *m.* das Vergehen, Nichtdasein, Mangel, Abwesenheit, Unmöglichkeit.
असंभावित unvollendet, unvollkommen, unmöglich.
असंभावितोपमा *f.* Art Gleichnis (*rh.*).
असंभोज्य nicht zum Speisegenossen zu machen.
असम्यक् *Adv.* unrichtig, falsch. **°कारिन्** falsch handelnd.
असर्व unvollständig.
असवर्ण nicht aus derselben Kaste, als (*Gen.*).
असश्चत् *u.* **असश्चन्त्** (*f.* **असश्चन्ती**) nicht stockend, nicht versiegend.
असस्न्त् nicht schlummernd.
असह unfähig zu ertragen.
असहन nicht imstande zu ertragen, neidisch, eifersüchtig.
असहन्त्, *f.* **°न्ती** nicht ertragend.
असहमान = *vor.*
असहाय ohne Gefährten, ohne Beistand.
असहायिन् *dass.**
असहिष्णु nicht ertragen könnend. *Abstr.* **°त्व** *n.*
असह्य unerträglich.
असादृश्य *n.* Unähnlichkeit.
असाधक nicht ausführend, unbefriedigend.
असाधन *n.* kein Mittel; *Adj.* ohne Mittel, unausführbar.
असाधारण, *f.* **ई** nicht gemeinsam, speziell.
असाधारणोपमा Art Gleichnis (*rh.*).
असाधु nicht gut; schlecht, böse gegen (*Loc.*); *m.* ein schlechter Mensch.
असाधुदर्शिन् schlecht sehend, kurzsichtig (*übertr.*).
असाधुवृत्त schlecht gesittet.
असाध्य unausführbar, unerreichbar, unmöglich, unheilbar, unbeweisbar.
असांनिध्य *n.* Abwesenheit (*eig.* Nicht-Nähe).
असामान्य nicht gemein, ungewöhnlich.
असांप्रत unpassend, unrecht; *n. adv.*
असार untauglich, wertlos, eitel.
असि *m.* Schwert.
असित (*f.* **असिता** *u.* **असिक्नी**) von dunkler Farbe, schwarz.
असितपीतक, *f.* **°तिका** dunkelgelb.
असिधारा *f.* Schwertklinge.